

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie F-2/12 Christow/Komisja i EMA;
- przekazanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej celem rozstrzygnięcia w przedmiocie dalszych zarzutów;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zostanie wydane w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo Unii nadając zasadzie dobrej administracji zakres, którego ona nie posiada.
- Posiłkowo, Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył zasadę proporcjonalności poprzez zaniechanie sprawdzenia przed stwierdzeniem nieważności, czy niezachowanie zasady dobrej administracji mogło mieć wpływ na treść zaskarżonej decyzji.
- Posiłkowo w dalszej kolejności, Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył w każdym razie prawo Unii, gdyż zaniechał zestawienia wagi poszczególnych wchodzących w grę interesów i nie ograniczył skutków swego wyroku.
- Posiłkowo w jeszcze dalszej kolejności, Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo Unii uznając, że nieprawidłowość decyzji Komisji siłą rzeczy powoduje nieprawidłowość decyzji wydanej przez EMA.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2015 r. – PAN Europe/Komisja

(Sprawa T-51/15)

(2015/C 118/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: B. Kloostera, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 listopada 2014 r. o sygnaturze Ares(2014)3900631 (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), w której Komisja potwierdziła w szerokim zakresie swoją decyzję z dnia 3 czerwca 2014 r. o sygnaturze Ares(2014)2150615, w której Komisja wydała rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o udzielenie informacji złożonego przez PAN Europe w dniu 3 stycznia 2014 r. (zarejestrowanego przez Komisję w dniu 6 stycznia 2014 r.);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że wydając zaskarżoną decyzję, Komisja naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 i niesłusznie go nie zastosowała albo tylko częściowo je zastosowała, ponieważ:
 - Komisja naruszyła art. 2 ust. 1 lit. d rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, nie biorąc pod uwagę faktu, że objęta wnioskiem informacja dotyczy środowiska;
 - Komisja naruszyła art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, interpretując powody odmowy zawarte w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 niezgodnie z art. 4 ust. 3 par. 2 konwencji z Aarhus lub dokonując wykładni zawężającej, jako że Komisja nie rozważyła powołanego przez nią szczególnego interesu ochrony procesu decyzyjnego w odniesieniu do ogólnego interesu ujawnienia informacji dotyczących środowiska oraz nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia odmowy;
 - Komisja naruszyła art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 przez to, że nie zbadała w sposób konkretny i indywidualny dokumentów wskazanych we wniosku o udzielenie dostępu oraz przez to, że nie uzasadniła powodu odmowy udzielenia dostępu w stosunku do każdego dokumentu z osobna.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja, wydając zaskarżoną decyzję, naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1049/2001, konkretnie art. 4 lub w szczególności art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia, ponieważ nie wykazała, że powoływana podstawa odmowy ma zastosowanie, nieprawidłowo nie rozważyła interesów związanych z ujawnieniem oraz nieprawidłowo i niezgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie zbadała w sposób konkretny i indywidualny dokumentów wskazanych we wniosku o udzielenie dostępu.

Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/OHIM (Brauwelt)

(Sprawa T-56/15)

(2015/C 118/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Höfler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Brauwelt” – zgłoszenie nr 12 038 551

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4.12.2014 w sprawie R 1121/2014-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.